

שבחובה, אינו בא אלא מן החולין, ולא מדבר שיש בו קדושה [לקמן ח א].⁽¹⁰⁾

ולפיכך: עולות ראייה הבאות בחולו של מועד, אינן באות אלא מן החולין, ולא ממעות מעשר שני, הואיל ודבר של חובה הן [רש"י]. ובגמרא מפרש למה נקט חולו של מועד.⁽¹¹⁾

והשלמים [שלמי שמחה], באים אפילו מן מעות המעשר שני.

כי שלמי שמחה אינם "דבר שבחובה" במקום שיש בשר. ולכן, כיון שיש לו לאדם מעות מעשר שני שיש לו להוציא בירושלים, יקנה בהם שלמים. וקרא מרבה לקמן [ח א] כל מיני שמחות לשמחה [רש"י בגמרא].⁽¹²⁾

חגיגת יום טוב הראשון של פסח [והוא הדין שאר חגיגות הרגלים] נחלקו בה בית שמאי ובית הלל:

בית שמאי אומרים: אינה באה אלא מן החולין, שהרי דבר שבחובה היא, וכל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין.

ובית הלל אומרים: באה אפילו מן המעשר שני.

ובגמרא יתבאר, שאף לבית הלל אינה באה מן המעשר, שהרי דבר שבחובה היא, אלא שלדעתם יכול לטפול [לחבר] מעות מעשר למעות חולין, ובגמרא פליגי בה אמוראי באיזה אופן טופל.

ויוצא אדם ידי חובת שמחה בכל בשר קדשים שיש לו לשובע. ואין צריך להביא שלמים לשם שמחה אלא כשאין לו בשר לשובע [רש"י].⁽¹³⁾

ולפיכך: ישראל יוצאין ידי חובתן של שלמי שמחה בנדירים ונדבות שהתנדבו כל השנה,

10. א. במנחות פב א הוא נלמד מפסוק אחר, וראה מה שכתבו התוספות בזה לקמן ח א ד"ה מלמד.

ב. כתב המאירי: כל קרבן שהטילו הכתוב על אדם, הן לכפרה על חטא שחטא, הן להביאו בזמן ידוע — אינו רשאי לפורעו ממעשרותיו. רצה לומר, ממעשר שני, שהוא שלו, או ממה שכבר נדר ונדב מצד אחר, כי היאך יפרע את חובו במה שהוא זקוק להביאו מצד אחר.

11. בתוספות לקמן ח א ד"ה מבואר, כי אף בלא טעם זה אין עולות באות ממעות מעשר שני, כיון שצריך להוציאם בדברי מאכל ולא בעולות, וראה שפת אמת.

12. ראה ביאור כוונתו בהערה הבאה. והמאירי כתב בטעם הדבר: הואיל ואין עיקר

מצותן של שלמי שמחה מפני הקרבן, אלא מפני שמחה, הותר בה שתהא כולה מן המעשרות, הן מעשר בהמה הן מעות של מעשר שני, או מנדירים ונדבות, שאין הדבר תלוי אלא בשמחה. ולמדנו עוד מדברי המאירי, כי אף מה שאמרו בהמשך המשנה שיוצאין ידי שמחה בנדירים ונדבות ובמעשר בהמה, הכל הוא משום דבשמחה אין אומרים כל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין; אך מרש"י לא משמע שהמשך הענין הוא.

13. יש קצת משמעות בדברי רש"י, שאם אין לו בשר, חיוב הוא להביא שלמים, ואין הבאת השלמים במצב שכזה רק בתורת "היכי תימצוי" שיהיה לו בשר.

וכן יש קצת משמעות בלשון רש"י לעיל ו ב, על מה שאמרו: שלש מצוות נצטוו ישראל